

[Christmas Møller.]

sammenhørende med, at der var truffet bestemt Aftale om Kronens Sænkning fra den tidligere Kurs omkring 20 Kr. for et Pund Sterling til 22½ Kr.? Det er dog et Spørgsmaal, man har Krav paa at faa Besked om.

Naar Statsministeren her i Dag fortsat søger at fremstille Forholdet paa den Maade, at den Erklæring, man udsendte den 31. Januar om, at Kronesænkning var noget, der skete, uden at man fra Regeringens Side havde foretaget sig noget, vil jeg gerne citere, hvad et Medlem af Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), sagde ved et politisk Møde, afholdt Mandag den 6. Marts. Her sagde det ærede Medlem:

„Kronens Sænkning til 22,50 er naturligvis et Produkt af Forligsforhandlingerne, og vi foretog ikke dette Skridt“ — „vi“, det er altsaa Radikale og Socialdemokrater, den højtærede Statsminister indbefattet —

„før vi havde forhandlet med Nationalbankdirektør, Lensbaron Rosenkrantz, Valutakommissær Berntsen og Konsulent Søren Sørensen fra London. Vi fik Hr. Søren Sørensens Garanti for, at naar Kronen ikke gik længere ned, end til 23, saa risikerede vi ikke noget fra Englands Side.“

Jeg spørger den højtærede Statsminister, om han virkelig anser det for at være i Overensstemmelse med den Værdighed, som burde være knyttet til hans høje Embede, at Statsministeren udsender en Erklæring som den, der blev udsendt den 31. Januar, naar Sandheden er den, at der i Forvejen er gaaet en Række Forhandlinger, netop angaaende dette Punkt. Og jeg spørger den højtærede Statsminister, om det er hans Mening, at han vil forholde Offentligheden klar og fuld Besked om, hvad Regeringen har foretaget sig paa Kronepolitikens Omraade. Thi i det Øjeblik, den højtærede Statsminister vil dette, saa fører Regeringen og han paa dette Omraade Landet ind i en Usikkerhedstilstand, som efter mit Skøn er af en saadan Karakter, at man overhovedet ingen Tillid kan have til Regeringens Kronepolitik.

Regeringen, og ikke mindst den højtærede Statsminister, gik til Valg paa, at Kronen skulde holdes, gik til Valg paa, at man ikke vilkaarligt skulde sænke den danske Kronens Værdi. Hvad der ved Begivenheder udefra, ved voldsom Indvirkning paa den ene eller den anden Maade, ved Begivenheders Tryk udefra kunde være

kommet og kan komme — om dette kan ingen i Dag sige noget, om dette kunde ingen sige noget. Men den højtærede Regering, og først og fremmest Statsministeren, gik ind i en Kronepolitik ved Landstingsvalget, ved November-Valget til Folketinget, hvor han i voldsom Udstrækning gav Tilsagn om, at Kronen og Kronens Værdi vilde Regeringen ikke benytte i Krisens Tjeneste.

Dagen før Valget udsendte den højtærede Statsminister sin Radio-Tale, hvori han kaldte det at sænke Kronen, overhovedet søge at indvirke paa de økonomiske Forhold, for et Bedrag; man skulde være overbevist om, at den højtærede Statsminister ikke vilde gøre sig til det, som den er, der udfører et Bedrag, altsaa en Bedrager. Man kan derfor i og for sig godt forstaa, at den højtærede Statsminister søger at give det Udseende af, at der ikke er foregaaet noget fra Regeringens Side med Hensyn til Kronen.

Men jeg gentager mit Spørgsmaal til den højtærede Statsminister: Er Forholdet det, at der paa dette Omraade ikke foreligger nogen som helst Aftale mellem Partiet Venstre og Regeringen? Er det urigtigt, naar det offentligt er blevet udtalt, at der har fundet Forhandlinger Sted om hele den Kronepolitik, man vilde føre? Jeg vil endvidere gerne vide, og jeg spørger den højtærede Statsminister: Er det nu hans Mening at føre en Kronepolitik, hvorved Kronen holdes paa dette Stade, eller er de Betragtninger rigtige, som allerede er kommet frem fra Medlemmer af Partiet Venstre, fra det ærede Medlem Hr. Holstein, fra det ærede Medlem Hr. Christiani og adskillige andre om, at de 22,50 i Virkeligheden er for lidt?

Den højtærede Statsminister kan med hele den Styrke, han i Øjeblikket raader over, han kan paa Baggrund af sine egne 76 og Venstres 39 Stemmer, med 115 Stemmer i Folketinget, maaske stille sig haanligt afvisende overfor et Spørgsmaal, men den højtærede Statsminister skulde tænke paa hele det parlamentariske System og den Pligt, som han mere end nogen anden har til at opretholde det, og paa den Pligt, som han, Kronens Vogter mere end nogen anden, har til at give Offentligheden i dette Land Besked om, hvad der er hans og Regeringens Politik paa dette Omraade.

Statsministeren (Stanning): Det forekommer mig, at det, som det ærede Medlem nu paa ny i særlig Grad spørger om, nemlig Kronepolitikken, er belyst gennem den Erklæring, der blev afgivet den 31